

D'Olot als Jocs de Londres passant per la Lliga Adriàtica

Blai Mallarach juga en un dels millors equips del waterpolo europeu actual: el Mladost croat

MARC VERDAGUER

"El 2008 em vaig quedar a les portes d'anar a Pequín, era massa jove, i l'entrenador no va confiar en mi per participar-hi; però des de llavors jugo en la selecció de manera regular i amb el salt al Mladost sembla que ara em donen més protagonisme". Des de Zagreb, on és una de les peces importants del Mladost d'aquesta ciutat que els propers 11 i 12 de maig jugarà la Final Four de la Lliga de Campions, Blai Mallarach (Olot, 1987) parla de les seves evidents opcions de complir el somni olímpic aquest proper estiu a Londres. Als 24 anys l'atacant garrotxí s'ha convertit en un dels fixos d'una selecció estatal que fa poques setmanes, al preolímpic d'Edmonton (Canadà), va certificar el seu bitllet cap a Anglaterra, on Mallarach serà un dels pocs representants gironins al costat dels ja confirmats Joel González (Figueres- Taekwondo) i la també garrotxina i waterpolista Jennifer Pareja; del més que segur Josep Antoni Hermida (Puigcerdà- BTT) i a l'espera de les opcions d'entrar a la selecció definitiva del palafrugellenc Albert Rocas en handbol.

Mallarach va marxar fa nou anys d'Olot, on va fer els seus primers passos en el món del waterpolo al CN Olot, i després es va fer un nom al CN Barcelona, equip amb el qual va debutar a Primera Divisió amb només disset anys. Ara, consolidat al primer nivell internacional, es veu gaudint d'una experiència olímpica que descriu com "el somni de qualsevol esportista" basant-se en els records de molts companys, de selecció i de club, que ja han participat en altres Jocs. "Tinc companys que han tigit la sort d'anar a un, dos o tres Jocs; fins i tot un que aquest estiu anirà als seus cinquens... Tots coincideixen a explicar que és una experiència que s'ha de viure, que no es pot explicar". Mallarach és un innegable talent del waterpolo català, de molt jove va treure el cap a l'elit on les seves fuetades amb l'esquerra són molt conegudes, però admet que el seu atreviment de deixar el CN Barcelona per anar a Croàcia, fitxant per un club de primeríssim nivell on lluita per tots els títols (Lliga Adriàtica, Lliga Europea, Copa i Lliga Croata), ha acabat d'assegurar el seu bitllet per als Jocs. "Vaig marxar a Croàcia per jugar a la millor lliga del món (Adriàtica) en un club que és considerat un dels bressols del waterpolo europeu; i també per motius econòmics perquè a Barcelona, on em quedava un any de contracte, es veien obligats a retallar el pressupost", recorda Mallarach que, en plenes converses amb el club barceloní, va tenir l'oferta del Mladost de Croàcia i "el meu entrenador d'aleshores, Toni Esteller, em va dir que no fos tonto i que marxés cap allà".

Un cop a Zagreb, Mallarach ha descobert una altra cara del waterpolo, perquè si bé la "rutina és igual que aquí: dos entrenaments diaris amb l'única diferència que hi ha molts més viatges, la novetat és que a Croàcia "aquest esport es gaudeix i es viu molt. Els esportistes aquí estem molt ben considerats i la gent ens reconeix". L'atacant garrotxí, posa com a exemple que, el Nadal passat, mentre tornava per carretera de jugar l'Europeu a Holanda, el varen aturar a la frontera entre Eslovènia i Croàcia: "Comencen a mirar-se el cotxe i em demanen el passaport, però llavors el policia em pregunta si sóc el jugador del Mladost i m'acaba deixant passar sense mirar ni preguntar res més".

Blai Mallarach, que viu sol a Zagreb tot i que "actualment amb les xarxes socials i l'Skype és com estar a casa però sense poder quedar per prendre un cafè amb els amics o familiars", és un dels tres únics estrangers del Mladost, els altres són el serbi Vanja Udovicic i el romanès Cosmin Radu, i per tant admet que "he de viure amb la pressió" d'assumir un rol important en un equip que ha arribat a la Final Four de la Lliga Adriàtica - "vam perdre en semifinals contra el poderós Recco italià que seria el guanyador final"- i que ara jugarà la Final de la Lliga

Europea després de superar la setmana passada el Szeged hongarès en els quarts de final. Abans Mallarach i el seu company ja havien guanyat la Copa i ara acabaran la temporada disputant la Lliga croata. "De moment la temporada és més que satisfactòria", diu un Mallarach que, però, sap que Zagreb, una ciutat d'un milió d'habitants "on es viu realment bé i la gent és més oberta del que m'esperava", esperen un bon paper del Mladost en una Final Four de la Lliga Europea a (Oradea) Romania on es tornaran a trobar amb el Recco -on juguen dos altres internacionals espanyols, Felipe Perrone i Guillermo Molina-, el Rijeka també croat (on hi ha Xavi Garcia) i el Vasas hongarès.

Satisfet de la seva primera experiència lluny de Catalunya, i mentre espera amb il·lusió la cita de Londres on "com que no sé si seran els meus únics Jocs aniré a menjar-m'ho tot perquè quan acabin pugui dir que ho he donat tot", Blai Mallarach encara no té clar què farà la propera temporada. "Vaig firmar un contracte de quatre anys amb el Mladost, però en realitat es pot tallar cada estiu perquè aquí t'has de guanyar sempre la continuïtat. Hi ha molt exigència i has de demostrar constantment el que vals". El garrotxí és conscient que "el món de l'esport és dur" i no descarta haver d'anar a algun altres país on jugar la propera temporada, però si que té clar que "algun dia m'agradaria tornar a jugar la lliga estatal, que és un competició molt bona, divertida de jugar i on tinc molts amics".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2012/04/24/dolot-jocs-londres-passant-lliga-adriatica/558728.html?utm_source=rss